

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

7. Pridem ad &c. Ad Galliæ Archiepiscopos. Permittit decimas colligi ex
bonis Ecclesiasticis in Regni subsidium: anno 1297.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74452](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74452)

Et ideo, quia personam Regiam intima dilectione prosequimur, & favore præcipuo confovemus; Regalem magnificentiam rogandam attentè duximus & hortandam, quatinus attendens sollicitè quæ sunt in hac parte solertius attendenda, super detentione ipsius Regni Scotiæ sic te providè gerere studeas, ut crescas exinde meritis apud Deum, & apud Gentium populos Regiæ laudis præconium augeatur.

Nos enim, quia circa te, ac inditam domum tuam, affectus nostræ dilectionis exuberat, parati, & prompti sumus ad omnia, quæ votis Regis obsecundent.

Ut autem præfati nostri processus certitudinem habeas plenior, nonnullas tibi nostras dirigimus litteras, eundem processum seriofius continentes.

Datum Lateran. 18. Kal. Februar. Pontificatus nostri anno quarto.

VII.
Ex Anecd.
Martene.
Tom. I.
col. 1286.

Ad Galliæ Archiepiscopos. Permittit decimas colligi ex bonis Ecclesiasticis in Regni subsidium: anno 1297.

BONIFACIUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, Venerabilibus Fratribus, Remensi, Senonensi, Narbonensi, Rothomagensi Archiepiscopis, & Laudunensi, Catalaunensi, Aniciensi, Ambianensi, Tornacensi, Morinensi, Sylvanectensi, Parisiensi, Autissiodorensi, Trecenti, Carnotensi, Nivernensi, Ambriensi, Ebraicenti, Constantiensi, Dolensi, Cenomanensi, Lemoviensi, Mabalconensi Episcopis, salutem & Apostolicam benedictionem.

PRidem ad nostram perducto notitiam, vestris referentibus literis, quas nobis communitè destinastis, quod nefandâ hostis iniqui procurante nequitia, qui semper quærit ut noceat, semper quærit ut offendar, Christianissimi Regni Franciæ status turbationis multiplicis iactabatur fluctibus, & intestina discriminis gravi turbine cassabatur.

Tanto nos acrius concepti proinde doloris aculeus pupugit major, quod turbatio nostri peccatoris arcana commovit, quanto regnum ipsum specialius gerimus in visceribus caritatis, & poriori desiderio ducimur, ut illud prosperis sedulitive successibus affluat, & votivis clentibus fulciatur.

Sane in literis ipsis habebatur insertum, quod vos gratia vobis ex universis Ecclesiis, ac personis ecclesiasticis dicti Regni non solum rerum, sed etiam personarum vestrarum pericula formidando, vias exquirentes, & modos quibus vobis, & eisdem Ecclesiis ac personis, adversus frementes guerzarum impulsus providentia Regia, sine quâ impossibile tenebatur huiusmodi negotia dirigi, defensionis opportuna remedia parentur: nobis per easdem litteras humiliter supplicastis ut charissimo in Christo Filio nostro Philippo Regi Francorum illustri pro huiusmodi communis tuitionis suffragio, in quo proprium cuilibet interesse noscebatur, impendendi subventionem congruam absque transgressione constitutionis nostræ super hoc editæ vobis, & eiusdem Regni Ecclesiis largiri . . . . ciam dignaremur.

Nos autem ad ipsius Regni, & Incolarum ejus statum bonum, & prosperum, paternis studiis intendentes, ac volentes propterea be-

nigne in hac parte annuere votis vestris . . . . duximus litteras concedendas, ut si casus communis, & evidenter necessitatis ingruerit, prout vestra fatebatur assertio, ac idem Rex vestram, & aliorum Prælatorum, Ecclesiarum . . . . ac bonorum Ecclesiasticorum, sicut cætero locorum, ac bonorum ejusdem Regni veller defensionem assumere, ac patenter assumeret, & efficaciter prosequi procuraret, id quod vestra discretio videret expedire vobis, & eisdem Prælatis, Ecclesiis, & Personis Ecclesiasticis absque constitutionis memoratæ formidine præfato Regi pro huiusmodi vestræ, ac ipsorum Regis, & Regni interfectæ defensionis subsidio subventionem congruam, prout vobis & ceteris dicti Regni Prælatis, seu majori parti vestrum, & ipsorum aptius videretur, voluntatem liberalem, & liberam non coactam absque omni concessione, exactione, & executione temporali, vel laicali exigendi nostra fretis licentia impertiri, eamque similiter Regi liceret recipere memorato.

Voluimus autem quod si subventionem huiusmodi præstare contigerit, formam, modum, & etiam quantitatem, & quicquid super hoc fieret vestra nobis super hoc pagina reseraret, & qualiter præmissa procederet, & si acceptationem, vel moderationem exigent, clarius videremus, licet vestræ intentionis existere, quod absque iteratione licentiæ huiusmodi subventio terminum non excederet annalem. Vos autem huiusmodi nostris acceptis literis, & concessâ vobis per eos licentia intellecta insimul convenistis, & ipsius licentiæ, seu mandatæ limites observastis. Tandem post longam, & exactam deliberationem cum procuratoribus prælatorum absentium super huiusmodi habitam, eidem Regi in tam evidenti, & urgenti necessitate defensionis interfectæ dicti Regni decimam Ecclesiasticorum proventuum, & reddituum pro uno anno voluntate unanimi, & spontaneâ concessistis, sibi in festo Pentecostes venturo proximo integrè persolvendam, sive colligendam, & recipiendam auctoritate Ecclesiæ, non invocata potentia brachii secularis, & si pax interim non veniret aut treguam, quam partes inducerent ac epandam, ita quod per treguam ipsam guerra cessaret. Aliam similem decimam ipsi Regi in Calendis mensis Octobris proximè subsecuturi concordastis liberaliter exhibere. Nos itaque dignum & laudabile, & congruum reputantes, quod per vos in hac parte dignoscitur esse factum, singulis vestrum, & aliis Archiepiscopis, & Episcopis dicti Regni colligendi, & faciendi per vos, vel per alium, seu alios in Civitatibus, & Diocesis vestris à subditis vestris, secundum dictâ nostræ concessionis tenorem decimas colligi supra dictas, & eas dicto Regi integraliter exhibendi, nec non compellendi per censuram Ecclesiasticam vestros subditos ad solutionem decimarum ipsarum, prout singulariter contingere eosdem, ac eos excommunicationis, suspensionis & interdicti sententiis, solutione huiusmodi præstitâ, juxta formam Ecclesiæ absolvendi, nec non dispensandi super irregularitatibus si quas huiusmodi ligati sententiis forte contraxerint plenam & liberam auctoritate præsentium concedimus facultatem, non obstantibus aliquibus à sede Apostolica sit indultum, quod interdicti, suspendi, & excommunicari non possint per litteras dictæ Sedis non facientes plenam, & expressam de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Datum Romæ apud S. Petrum Idus Maii Pontificatus nostri anno tertio.